

Nepredpisani so dopisi ne po tiskaju. Prijedlozana so pisma tiskaju po 5. pred. svaki radak. Ovagli od 8 redakata stoji 60 kč, za svaki radak više 5 kč, ili u slučaju upoznavanja s ugovorom. Novel se uživo postavakom, napuštanjem (az. ugovor postalo) na administraciju "Naša Sloga" Imo, proximo i nač. člubu pošlu valja točno označiti.

Komu list nadodje na vreme, ceka to je da se odgovori na otvoreno pismo, za koje se ne plaća ročarino, ako se izvrši napišće "reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nosloga sve pakvari". Nar. Pos.

Uporaba klauzule o vinu.

Trgovačkim ugovorom između Austro-Ugarske i Italije bježe prihvadena glasovita klauzula o vinu, o kojoj se je toliko o carevinskom vietu i u talijanskom parlamentu govorilo, a u kapospisih jedne i druge države toliko pisalo. Po toj klauzuli mogu u našu državu talijanska vina uz carinu od for. 3 i 25 novč. kad god to talijanska vela užitije. Ugovor sa klauzulom bježe utančen na 12 godina.

Poznato je, kako su zastupnici vinorodnih pokrajina Austrije oštvo pobjigli spomenutu klauzulu, kano vrlo stetnu, dapače pogubnu za domaće vina. Tima zastupnikom pridružile se i naša zastupnica na carevinskem vietu, dočim su talijanski zastupnici Istre na očitu štetu istarskih vinogradara glasovali za tu klauzulu.

Ministar trgovine izjavio je opetovo pred carovinskim vietom, da će se jedva ikada Italija poslužiti ovom klauzulom o vinu. Gospodin ministar prevario se ljuto.

U sjednici od 2. junija t. g. prihvatila je talijanska zastupnička komora predlog, da se upotrebi klauzula o vinu opunomoći vladu, da snizi uvoznu carinu na vino u bačevu za najbolje pogodovane narode na 5 francaka i 77 centezima, ili po našu, na for. 3 i 25 novč. Ono dakle, što su zastupnici vinorodnih pokrajina Austrije predviđali i tvrdili, dogodilo se uzprkos protivnom dokazivanju ministra trgovine.

Nako što bježe prihvaćen predlog o uporabi klauzule, tražilo je austrijsko ministarstvo od talijanske vlade šestmjesecnu, a kasnije tromjesečnu predjavu uporabe rečene klauzule, nu talijansku vladu odbi taj opravdani zahtjev izjaviv, da će pod konac ju nija t. g. upotrebiti klauzulu.

Medjutim talijanska vlada zategnula je ipak do 27. prošloga augusta sa uporabom klauzule. Toga dana stupila je naime u kriepost klauzula o vinu. Davno prije toga dovezove Talijani kupom ili morem u dalmatinske pomorske gradove, na Rieku, u Trst itd. hajde i hajde hektolitara do mećeg vina, koje čekaš u skadiščih ili na brodovih uporabu klauzule.

Sada noima dakle više dvojbe, da će talijanska vina u sve pokrajine naše države, i da će imati naše domaće vino neizmjerno pogibeljnoga konkurenta.

Polašice, koje daje Italiji trgovaci ugovor, ne protežu se doduše na sva talijanska vina, već jedino na vina stanovitih pokrajina, nu mi ne imamo skoro nikakvu jamstvu, da se neće uvažati u Austro-Ugarsku vino iz svih talijanskih pokrajina, a također ni za vina drugih južnih vinorodnih država, kao što za Grčku, Španjolsku itd. Za postignuće polašice traži se doduše kano najražniji, dokaz talijansku mjestnu izkaznicu (certifikat), ali gdje nam je jamstvo, da se te izkaznice neće zlorabiti ne samo na korist talijanskih, već i drugih vina?

Predviđajući naši zastupnici na carevinskem vietu veliku pogibelj uporabom klauzule za sve vinorodne zemlje naše države, pođlišće na usta zastupnika Borčića u sjednici od 14. junija interpolaciju na ministra trgovine, kojom pitaju:

1. Misli li c. kr. vlasta kod uporabe klauzule o vinu, koja se nahodi u trgovackom ugovoru, uglavljenom medju Austro-Ugarskom monarkijom i Italijom, strogo držati se slova zakona, pa istu uporabit samu no prizvodou onih talijanskih pokrajina, iz kojih se vina u našu monarkiju smiju uvažati? 2. Hoće li se snižena carina od for. 3 i 25 novč. protezati i na one države, kojim je pripoznato pravo najvećeg pogodovanja? 3. Koje mjerne poduzeti c. kr. vlasta, da prepreči eventualno kromčarenje inozemskih vina popraćenih talijanskimi izkaznicama (certifikat)? 4. Hoće li c. kr. vlasta iz zdravstvenih obzira zabraniti uvoz u austrijsko područje talijanskih vina sadrom pomješanih? 5. Jeli c. kr. vlasta voljna, da preduzme mjerne, e da, ako ne posvema, to djelomice, nadoknadi štetu, koju će pretrpiti Dalmacija, južni Tirol, Primorje i druge vinogradarske zemlje, uporabom klauzule?

U ovoj interpolaciji izražena je bojazan, da će se vino k nama dovozati iz čitave Italije proti jasnom slovu zakona; da će pod imenom talijanskog vina moći k nam takodjer vino iz drugih država, i napokon, da će se k nama dovozati zdravlju škodljiva vina pomješana sadrom itd. Da bježe ta bojazan opravdana, potvrdila je kasnije izdana ministarska naredba, kojom se uredjuje uvoz talijanskog vina, a pokazati će se bez dvojbe još jasnije tečajem vremena. Tom naredbom doskočiti će se koliko toliko kromčarenju i kvarenju talijanskog vina, nu kao što nijedna naredba, neće ni ova svemu zlu na put stati.

Uvoz talijanskog vina u našu državu zadati će bez dvojbe našim vinogradarom znatnu udarac, jer se neće moći gleda cene takmiti s tim vodom. Naredba će ponesto taj udarac nadolaziti, al ga niti iz daleka zapričiti nemože.

Medju zastupnici u carevinskom vietu, koji su zagovarali ugovor i klauzulu, bježe i takovih dobrijana, koji su proricali, da bi odatle mogle nastati kojekakve koristi za južne pokrajine. Poput ministra trgovine nisu se oni nadali, da će se Italija tako brzo i tako lako sa klauzulom poslužiti. Oni su umovili ovako: Trgovaci ugovor sklapa se na 12 godina. Italija morati će dva puta prije dobro promisliti, nego li se posluži klauzulom, koja ju voža na 12 godina, pa bila ona koristna ili štetna po talijansku kraljevinu. Noima dvojbe, da je talijanska vlast sve okolnosti zrelo promislila prije nego li je upotrebila klauzulu, to će se vinorodne pokrajine Italije njom bogato poslužiti. Nu dopustimo za časak, da bi Italija upo-

rabom klauzule tečajem 12 godina zbilja štetovala. Tad nastaje pitanje, hoće li se ona držati dvanaest godišnje obvezne?

Tečajem razprave o trgovackom ugovoru u talijanskoj zastupničkoj komori izjavio je član te komore i poznati nacionalni ekonom Ellena, da premda se sklapa ugovor na dvanaest godina, da bi se ipak moglo pokušati upotrebiti klauzulu na kratko vreme, pa kad nebi pokušaj uspije na korist talijanskih vina, moglo bi se još uvek odustati od daljnje uporabe. Tako je govorio zastupnik Ellena, koji je sada članom ministarstva, dapače ministar finansija. Hoće li on ostati kod svoje prve izjave? Zar neće on svoje mninje takodjer u ministarstvu zastupati i svim silama nastojati, da ga u život privede? Po njegovom sudu imala bi ostati klauzula u porabi samo dote, dok bi se pokazalo, da nije Italiji štetna, doštočno dok se nebi ustanovilo, da je ona na korist drugoga ugovaratelja, Austro-Ugarske. Dakle, ako je koristna, držimo ju; bude li nam štetna, odakzati ćemo ju. Krasnoga li tumačenja tako važnih ugovora!

U ostalom, ostała poraba klauzule svih dvanaest godina il se ona ukinula prije izminuća ugovora, za naše vinorodne pokrajine zlo i naopako svakojako. Oni, koji su to zlo sakrili i pomoći sakrivali, uzimaju na sebe veliku odgovornost. Nitko veseli od naš, kad bismo se u zlih slučnjah prevarili; nitko zadovoljniji nego li mi, kad bi uporabom ove klauzule naše vinorodne pokrajine od materijalnog udarca poštedjene ostale.

zastupnik g. Povš, podpredsjednici: dr. Srneo, Gr. E. n. p. i. r. i. dr. M. h. nić. U stalnu komisiju za II. slovenski katolički sastanak izabran je 25 članova, sa predstnikom dr. A. Čelakom.

Dne 30. agusta vječali su pojedini odjaci o podnećenih predlozicima i rezolucijama, o čemu ćemo kasnije izvestiti. U 6 sati na večer bila je I. svedčana sjednica u stanji Straljani. Osam bliskupa i jubljenskog i mariborskog i drugih duhovnih dosta-janstvenika, bili su prisutni zemaljski predsjednik barun Windeler, nadbiskup ljubljanski Graselli i drugi. Predsjednik Povš je čitao je pripjele pozdrave, a zatim govorio je knez-biskup Misija, dokanjujući, da je ideja narodnosti, ako nije absolutna, i ako se ne naslanja na katolicizam, elaba, pače i štota. Bliskup Napolitik iz Maribora, koji je iz njega uzeo rič, govorio je o tvrdom uporista, kojeg je slovenski narod uvoje našao u katoličku crkvu. U ime odabutog gorčkog nadbiskupa govorio je dr. Gabrijelović u istom smislu.

Zatim su pozdravili sastanak u imu odsutnog zemaljskog kapetana njegovu načelnika dr. Papež, u ime gradske občine načelnik Graselli, odašnjemakko-konservativni nar. zast. Fuchs i poljski novinar Gionkiwicz. Govorili su još kanonik dr. Jeglić iz Sarajeva i odjeknjnik dr. Srneo iz Celja. U 10 sati na večer zaključena je I. svedčana sjednica.

Dne 31. agusta bili su 2 svedčana sjednico, kod kojih je svaka razprava bila izključena. Govorili su kanonik g. Križan i o vjeri i narodnosti, kanonik Klun o vjerskoj školi, župnik E. n. p. i. r. i. dr. Mahnić o vjeri i narodnosti, kanonik Filić o krčanskoj smjetnosti u Slovenac. Na drugoj sjednici prosvorili su vikar Kalan o socialnom, a predsjednik Povš o agrarnom pitanju, prof. P. Vlach o katoličkom životu i odjeknjnik dr. Šusterić o katoličkoj narodnoj organizaciji. Nakon zaključene sjednice bila je propovjed u stolnoj crkvi, koju je govorio knez-biskup Misija.

Istoga dana poslije podno zaključen je sastanak svedčanim načinom. Nakon što je sastanak rezolucije pojedinih odjaka, kojoj dolje navodimo, poslije kratkog obrazloženja jednoglasno prihvati, uze reč predsjednik Povš, da se u kratkom zaključenom govoru zahvali učestvima na njihovom trudu. Knez-biskup Misija podiši svim bliskupima i sastanak se razudio sa klicanjom: "Do vidjenja na drugom sastanku".

U 8 sati bio je sjajan banket u prostorijama stare Straljane na kojem je bilo do 400 osoba.

Pojedini odjaci nastali su se, kako već goro rekli, dne 30. agusta. Odjeknjnik Klun, komu je bio predsjednikom kanonik L. K. u. razpravljaju jo o sljedećih rezolucijama.

1. Katolički reditelji dužni su po svome savjetu, da ugađaju i predučavaju svoju djecu po načelu svete katoličke vjere. Ali pošto nemogu oni sami tu dužnost uvođiti i postići imamo s druge strane prisilnu državnu školu, zahtjeva I. slovenski kat. sastanak da katolički djecu javno u pukko katoličko škole i katoličku učiteljsku školu u smislu izjave bliskupu, uđinjene u gospodarskoj kući dne 12. marta 1890.

2. I. slov. kat. sastanak zahtjeva, da najviša školska uprava postavi pučku školu i učiteljsku pripravilište na jedinu pravu pedagoško-didaktičku podlogu materijalnog jeku, kako to zahtijevaju državni te-moljni školski zakoni, da je dakle na-sloveni jek u školama namjenjenih Slovenskom slovencima. Zato zahtjeva I. slov. kat. sastanak za male škole produvne načete za male škole, kako su ovakvi osnovito u Koruškoj nalaze, i smatra svaku drugu vrstu pučkih učionica neosnovanom. Katolički sastanak

zahvala daje, da se visoko školske oblasti u svih zemljah, gde Slovenci prebivaju, t. j. u Štajerskoj, Koruškoj, Kranjskoj i u Primorju, u pedagogično-didaktičkim razloga brinu za sloveneke matijine; da se avuda, gdje ima zakonitok broja slovenske djece, osnuju katoličke javne škole sa slovenskim nastavnim jezikom.

3. Prvi slovenecki katolički sastanak izražava želju, da zemaljaki sabori, koji nastupaju zemlji slovenskih vrata, promjene, kao neki prelas, k boljem, naše slovenske zakone u tom smislu, kako su ih vriodni Tirolci prokrojili; dakle, neka se pobrinu, da bude pouka u pukluk škola praktična, da nam uzgaja dobre gospodare, veljane gospodarice i vredno radnike; osobito pak, da se škole tako uvere, da se djece po mogućnosti po spolu diele, ebro-fudorednost i primjereno-razdoblje nastavnog gradiva.

4. Dok se naši opravdani zahtjevi ne uredu zakonitom putem, neka se ustrojavaju katoličke privatne, osobito mađarske škole, u prvom redu tako-slovensko-nižnjalsko pripravilo u Ljubljani, iako jo moguće, pozvajući društvo sv. Cirila i Metoda, koja se u tu svrhu najtoplje preporučuje, i drugim dobrovoljnim darovom, i subvencijom dotičnih zemaljkih sabora.

5. Svim redovnicima i redovnicama, koji djeluju na kršćanskem uzgoju slovenske omladine, iariće I. slovenski katolički sastanak svoje priznanje i avouju baviti ovo poštovanovo i uspiješno djelovanje, i ujedno preporučuje toplo njihovo zavodu.

6. I. slovenski katolički sastanak preporučuje slovenskim učiteljim i kateketom i svim drugim uzgojitojim slovenske mladeži, da ustanove katoličko- učiteljsko društvo.

7. Državne srednje škole, gimnazije i realke, neka se preustroje tako, da so u njima ne samo ne podučava ništa, što stoji u protosljivoj za katoličkim vjerskim uvjerenjem, nego da sav uzgoj i sva pouka unapređuju katoličko-vjersko mišljenje i život. Izim toga izražaju I. slovenski katolički sastanak želju, da ab osnuju slobodna slovenska gimnazija, upoznjene sa sjemeništem, sa slovenskim nastavnim jezikom.

8. Da se čivi vjerski osjećaj u mlađi srednjiškoj školi, neka se uvedu opet duhovne vježbe svake godine, i neka se mlađe skupi državbi sv. Marije ili u kongregacijama.

9. Svim školskim, odnosno gradiškim oblastima i svim prijateljima mlađi preporučuje I. slovenski katolički sastanak najtoplje, da brižno nadziru ponasanje dječaka izvan škole, a osobito stanove njihovo, da se i kod kuće vjerski odgajaju.

10. Pošto se nemajući pomisliti na preustrojenje sadašnjih visokih škola u vjerskom smislu i na osnivanje novih/izraženih visokih škola na temelju katoličkom, preporučuje I. slovenski katolički sastanak, da svi Slovenci podupiru „državu za osnivanje katoličkog sveučilišta u Solnogradu“, od koga se može očekivati, da će i nekoliko slovenskih predavaonica obuhvatiti.

11. I. slov. kat. sastanak preporučuje ustrojenje kat. dječjih društava za Slovence u Gradu i Beču po primjeru bečke „Austria“ pod pokroviteljstvom uglednih slovenskih katolika.

Ovo buduće znanstveno društvo neka zajedno sa pokroviteljima nastoji, da pođupe slov. dječje, odnosno, da se osnuju potrebita učilišta, u kojih je sve providjeno na vjerski i moralični napredak slovenske akademitske omladine i u kojima se pobuduju i njeguju vjersko mišljenje i življenje.

(Konačno slijedi).

Jur. Tako sada znat' ste.
Fr. Bravo da znam, nia da se i nisam mogao biti dozvani za sve, zađo to priznaju na punu usta pažnici šificiridi.

Jur. Da se svi njim va tri meseca kralja narađaju.

Fr. Bašto.

• • •

Jur. Si, ču! Jure tako su pasman sabatu. Poričani strajku?

Jur. Sau ču! san, ma, na 18. agosta nisu imali prava niti jednu preku za strejl.

Fr. Ad se ga spalju za sabatu.

• • •

Fr. Si pak vidj, kako su gospodu pasman nedjelju va Pötzlulu našim prodancem hrbat obratili?

Jur. Nisu samo hrbat obratili, nego su i rekli: „adesso no gavemo più bisogno de sti Šćavini“.

Fr. Ter imaju pravo, kad imaju sa Šćavini posla.

• • •

Jur. Tako sada znat' ste.

Fr. Bravo da znam, nia da se i nisam mogao biti dozvani za sve, zađo to priznaju na punu usta pažnici šificiridi.

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

Fr. Što je učinio? Što je učinio?

Jur. Što je učinio? Što je učinio?

